

V LISTOPAD 2015

BUNKA

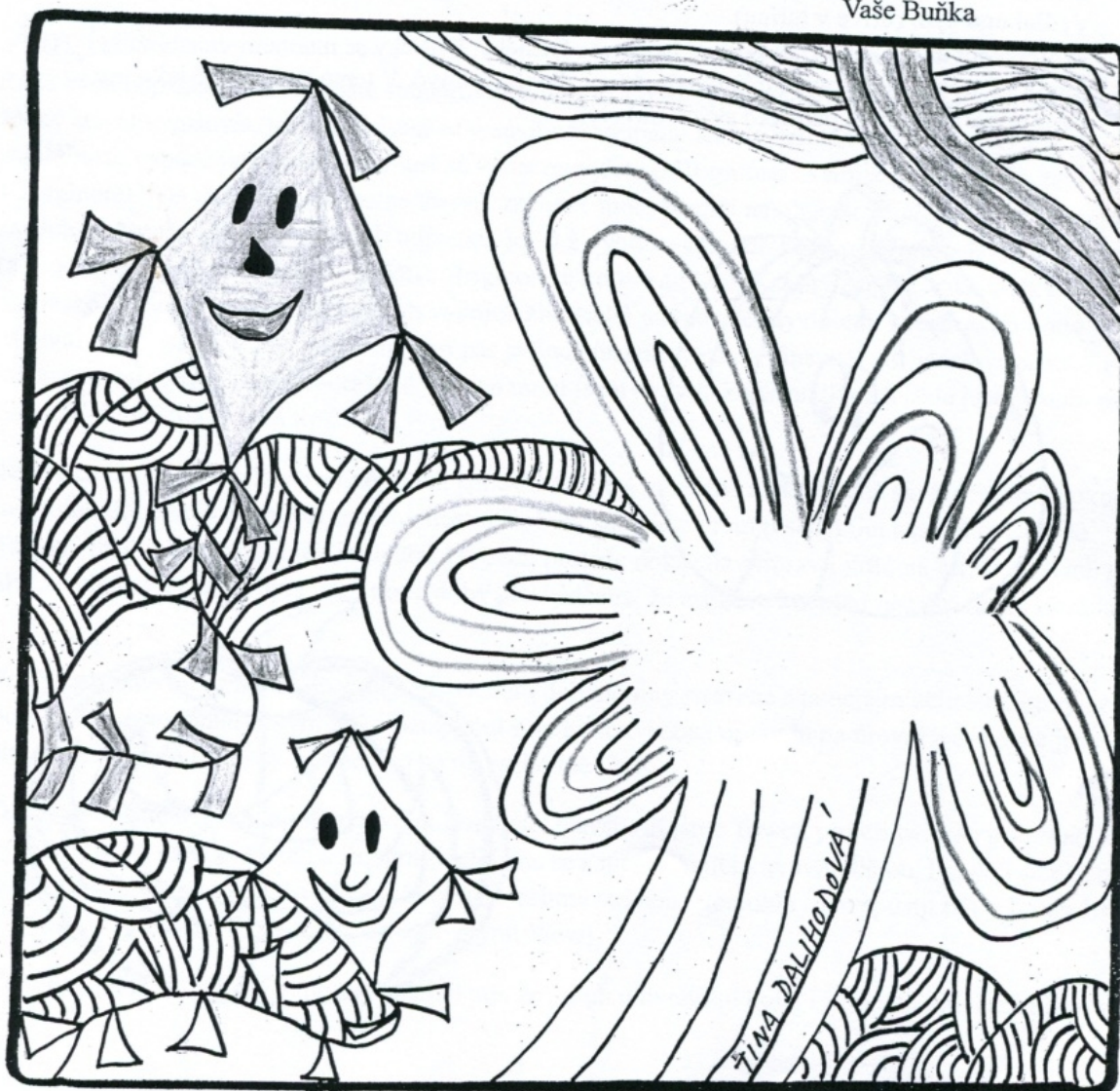
3/2015 ročník 10.

ZŠ A MŠ POVRLY

Vážení a milí čtenáři Buňky. Vítáme vás u nového čísla našeho školního časopisu ve školním roce 2015/2016. Jistě jste všichni po obzvláště vydařených prázdninách náležitě odpočatí (i když už jsou nenávratně za námi) a tak můžete směle vykročit vstříc novým pracovním úspěchům.... anebo prostě jen vykročit ;-).

Doufáme, že se vám bude dařit a že si užijete barevných kouzel nádherného podzimu.

Vaše Buňka

Jak je to vlastně s Halloweenem? Víte proč a jak se slaví a odkud pochází?

Karča Kurendová si na Halloween posvítila :-)

Halloween

Název vznikl zkrácením anglického „All Hallows' Evening“, tedy „Předvečer Všech svatých“. Halloween je anglosaský lidový svátek svátek, který se slaví 31. října, je známý hlavně dlabáním dýní a strašidelnými kostýmy. Děti (převážně v anglicky mluvících zemích např. USA, Kanadě, Velké Británii, Irsku, Austrálii, Novém Zélandu) chodí v maskách koledovat, a pokud jim nikdo neotevře, dělají různé neplechy: malují na auta, potírají dveře pastou na zuby apod. V opačném případě si vykoledují drobné sladkosti.

Ale proč že se vlastně dlabou dýně? Tento zvyk vychází ze staré irské pověsti o hříšném muži jménem Jack. V této pověsti Jack přelstí ďábla tak, aby mu ďábel slíbil, že se i přes své hříchy nedostane do pekla. Jenomže do nebe ho po smrti také nechtěli pustit pro jeho hříšný život, a tak teď Jack cestuje mezi světem živých a mrtvých. Na cestu si svítí uhlíkem ve vydlabané dýni (dříve v tuřínu).

Protějškem anglického Halloweenu jsou naše Dušičky. Dušičky se mnohem více blíží původně pohanskému svátku Samhain, který slavili Keltové. V tento den, stejně jako my, vzpomínali a uctívali památku svých mrtvých.

O výjezdu do Velké Británie jste toho jistě slyšeli už dost. Nyní necháme promluvit dva účastníky, kteří se s vámi o své zážitky podělí po svém. Myslíme, že tyto texty přesně vystihují pocity všech zúčastněných.

Křováci v Londýně

Cesta:

Odjezd byl naplánován od povrlnského nádraží ve dvě hodiny. Vše naloženo, příbuzenstvo políbeno, jídlo na cestu připraveno, vše běželo jako po drátkách. Tudíž jsme lehce po druhé vyrazili směr Petrovice a následně směrem k Velké Británii.

Brighton, první den na anglické půdě:

Následujícího dne zastavil náš autobus na parkovišti kdesi na jihu Anglie. Mikrofonem, ze kterého zněl příjemný hlas naší půvabné průvodkyně, jsme byli probuzeni. Ocitli jsme se nedaleko Křídových útesů, typických při pohledu z lodi na ostrov. Jen škoda, že bylo pět hodin ráno a skrze tmou nebyly moc vidět. Prvním městem, které jsme navštívili, byl na jihu situovaný Brighton. Prošli jsme si pár uličkami, dozvěděli se nějaké zajímavosti a mířili směrem k prvnímu programu. Sea Life, ve kterém jsme měli zadány různé úkoly, a turisty velmi vyhledávané Brighton Pierre. Pro mne však byl nejvíce právě probíhající motorkářský sraz. Večer jsme se odebrali na tak zvaný „meeting point“. Zde si nás každý večer naše opatrovnické rodiny vyzvedávaly. Dnes tomu nebylo jinak. Po pár úvodních větách nervozita opadla a vše vypadalo skvěle.

City of London, Den druhý a první den v Londýně:

Jak už z nadpisu vyplývá, dnes naše cesty křižovaly historické centrum Londýna. Jako první jsme zamířili do Toweru. Potom jsme se procházkou přesunuli, přes Tower Bridge, k válečnému křižníku HMS Belfast, který je zakotven uprostřed řeky Temže. Dále jsme mohli vidět Millenium Bridge - most k oslavě nového milénia, Globe Theater, St. Paul Cathedral. Cestou k autobusu jsme šli přes Greenwich a nultý poledník. Odsud byla nejlépe vidět továrna se čtyřmi komíny (mnohými zaměřovaná za továrnu ze slavného obalu skupiny Pink Floyd - Animals).

Third day:

Pomalů si společně s mými spolužáky začínáme zvykat na britský styl života. Dnes nás čekali tři hodiny angličtiny v místní škole nacházející se ve čtvrti New Malden. Plní pocitů a nových znalostí jsme vyrazili do National History Museum. Toto muzeum bylo velice rozsáhlé a názorné. Odsud jsme šli pěšky přes nejbohatší ulice Londýna. Všude plno drahých restaurací, obchodů, včetně Harrods, pasáží a k vidění zde byli samozřejmě i luxusní automobily. Jako poslední jsme dnes navštívili Hyde Park v centru, a na jeho kraji i Speakers' Corner. Dnes jsme se také zapojili do nějaké rozsáhlejší konverzace s našimi opatrovníky. Celá debata spočívala v tom, že jsme se nedokázali rozhodnout, jestli chceme zmrzlinu jako dezert.

Oxford University:

Ranní lekce začínaly vždy v devět hodin, stejně jako v celé Británii. Na dnešním programu byla návštěva jedné z mnoha britských univerzit. Tato je známá také tím, že se ve zdejší jídelně natáčela jedna ze scén v Harrym Potterovi. Všichni jsme se tam těšili, nikdo jsme nevěděli kdy, ale jedno věděl každý. Půjde se do Primarku. My jsme tam zavítali právě dnes cestou z univerzity. Každý si něco nakoupil.

Stratford and Warwick:

Dnešní sraz na meeting pointu byl posunut o půl hodiny dříve. Jeli jsme totiž na hrad Warwick a Shakespearovo rodné město ve Stratfordu. Byla možnost projít jeho rodný dům a v zahradě zhlédnout představení místního sboru. Cestou na meeting point nám řidiči připravili teplé párky, o které jsme projevíli velký zájem.

skutečnosti obdivuhodné stavby (a to mě obvykle architektura nedojímá). Nebylo by úplně špatné tady studovat, ale vzhledem k finanční i znalostní náročnosti to vidím jako vcelku nespílitelný sen. Odpoledne tak skvěle nebylo. Nakupování suvenýrů není moje silná stránka.

Čtvrtý den jsme strávili v úžasném muzeu přírodních věd, na jehož prohlídku bych potřebovala pět šest hodin. Tolik času jsme neměli, a tak zůstaly některé části neprohlédnuty. Překvapilo mě, že oproti České republice, kde by bylo téměř jistě tučné vstupné, zde byl vstup zdarma. Také procházka Hyde parkem mě nadchla. Musím říct, že ten kus golfového trávníku rozhodně stojí za to.

Pátý den byl super, tedy až na to, že jsem se dopoledne málem ukousala nudou. Víím, že Shakespeare byl fenomenální člověk a tak dále, ale jeho muzeum ani rodná chalupa mě nenadchly. Odpoledne bylo oproti zdlouhavému dopoledni úžasné. Mám ráda hrady a hrad Warwick byl neobyčejně velký a majestátní. Pohled dolů z věžena drobné postavičky na mě udělal dojem (já víím, téměř *všechno* na mě v Anglii udělalo dojem, ale vzhledem k tomu, jaké památky jsme navštěvovali, se není čemu divit). Lučičnickou show jsem viděla z VIP tribuny na hradbách, ale tu sokolnickou jsme viděla pěkně zblízka. Chvillemi jsem si připadala trochu... ehm, trochu hloupě, protože vtipy v angličtině mi obvykle utekly.

Poslední den jsme se loučili s Londýnem. Prošli jsme všechna ta pověstná místa; Westminsterké opatství, Buckinghamský palác a ani London Eye nezůstalo opomenuto. Nejdůležitějším bodem bylo Muzeum madame Tussauds. Přesto, že jsem se občas dost ztrácela v tom, kdo je živý a kdo ne, zkrátka, občas jsem tápala v tom, kdo má voskový a kdo pravý úsměv. Vyfotila jsem se u svých oblíbených herců a postav - samozřejmě, *každý* se tam fotil u svých oblíbených figurín - a přála jsem si, aby se pohnuly a oslovily mě. Kupodivu se tak nestalo. Toho dne přišla řada také na nákup londýnských suvenýrů (předražený plakát ze seriálu Sherlock Holmes jsem tam prostě nemohla jen tak nechat!). Utápěla jsem se sice v obrovské hromadě kýčovitých dárkových předmětů, ale líbilo se mi to.

A potom snad už jen cesta domů. Ta byla také skvělá, protože cestu přes La Manche jsem absolvovali na trajektu (Kdyby si to náhodou jednou četl nějaký Angličan, napíšu raději Anglický kanál). Bylo to neuvěřitelné! Prostě jsme se plavili na lodi, mohli jsme si klidně nechávat foukat do vlasů mořským větrem nebo prostě jen zírat přes palubu... nádhera! Spousta lidí ovšem nebyla tak nadšená jako já, protože mořská nemoc je zákeřná a nevybírání si... O pobytu by se dalo napsat mnohem více, ale snad bude stačit, napíšu-li: Byl to jeden z nejlepších pobytů v mém dosavadním životě a užila jsem si ho neskutečným způsobem. Život v rodině mi dal obrovské množství zkušeností a vylepšila se má schopnost komunikovat. Nebo třeba hrát Scrabble v angličtině s Angličankou, řešit problém s víčkem od pet-lahve zapadlým do odpadní trubky. Byla to jedinečná zkušenost. Tento text ukončím větou: Děkuji všem za to, že jsem mohla tento krásný týden strávit právě s vámi.

K. Kurendová

Last day:

Poslední den. Byli zde tací, co už se moc a moc těšili domů, ale také ti, co si ještě chtěli poslední den v Londýně pořádně užít. Pro některé poslední hodiny v životě, pro někoho pouze jeden z mnoha. Dnes jsme toho prošli a spatřili zdaleka nejvíce za celou dobu pobývání na ostrově. Procházkou dalších ze zajímavých částí Londýna jsme se dostali až k Madame Tussaud's. Muzeum voskových figurín. Velice mě překvapilo, jak živě vypadaly. Byli zde například: Beatles, Freddie Mercury, významní politici současnosti, královská rodina, sportovci, herci a filmové postavy. Také tolik očekávaná expozice Star Wars, se kterou to nebylo tak jednoduché. Zajímavé bylo také 4D kino. Velice mě potěšil stánek s palačinkami, nacházející se pár kroků od budovy muzea. Následně jsme se odebrali na cestu zpět. Šli jsme přes Piccadilly Circus, Trafalgar Square, Downing Street 10, Baker Street a kolem London Eye.

Cesta domů:

Návrat zpátky do České republiky byl vyčerpávající, ale v autobuse se daly zavřít klapky. Na rozdíl od cesty do Británie, kdy jsme použili Eurotunel a vlak, jsme jeli trajektem přes kanál La Manche, Brity nazýván English Channel. S cedulí Česká republika přišla lavina hovorů rodičům, radosti a smutku, že to tak rychle uteklo.

Na konec tohoto povídání, bych chtěl v první řadě poděkovat řidičům za jejich ochotu při obžerstvení a zodpovědnost při řízení. Dovezli jste nás v celku a za to vám patří velký dík. Dále také slečně Tereze za její poučné výklady a celkový přístup k nám jako svěřencům.

Z. Erlebach

Anglie

Ráda bych napsala pár řádek čistě subjektivních dojmů z naší výpravy do Anglie. Pravděpodobně nemá žádný smysl vypisovat, jak děsně jsem se v autobuse vyspala. Každý zná ten pocit, když vyleze z autobusu, vypadá jako zombie a musí se vydat na výlet po Brightonu. Všimla jsem si toho, že v Brightonu byla dvě moře. Jedno nádherné, zpěněné moře šumící na oblázkové pláži. A druhé hnusné, zapáchající moře všudypřítomných odpadků, jejichž vyhazováním do košů se Brightonští neobtěžovali (alespoň ne v noci ze soboty na neděli). Brighton se mi přesto líbil. Krásný zámek, úzké uličky a obrovské akvárium plné nejrůznějších vodních živočichů na mě udělaly dojem. Méně se mi líbilo zábavní molo. Kasino, kde mimochodem pár jedinců utratilo veškeré finance, mě neoslovilo. Také atrakce se mi zdály kapku předražené. Čas na molu jsem strávila konstruktivně a stála jsem frontu na fish-and-chips. Stálo to za to.

Ted' něco k naší hostitelské rodině. Přišli jsme do čistotné, pozorné a všeobecně skvělé rodiny. Pokud měl kdokoliv obavy z etnické skupiny hostitelů, byly smazány prvním setkáním s naší hostitelkou Tamou. Také mě ohromilo její kulinářské umění, protože dokázala připravit jídlo na asijský způsob tak, aby mi chutnalo (pozn. byla jsem do té doby přesvědčena, že asijskou kuchyni nemám ráda). Zkrátka úžasné.

Po tři dny jsme také chodili do školy. Nejvíce mi daly hodiny strávené s tamějším učitelem, který vedl hodiny naprosto fantastickým způsobem, vedl s námi konverzaci opravdu na úrovni a dokonce jsme hráli slovní hru Temné historky. Vyučování se mi rozhodně líbilo.

Druhý den jsme byli v tom opravdovém Londýně. Navštívili jsme Tower, projeli jsme se po Temži lodí, vyšplhali jsme na Greenwich a fotografovali jsme se s nicneříkající kovovou lištou. Později sice nebude nikdo tušit, že jde o nultý poledník, ale to teď nechme stranou. Nemohla jsem spustit oči z Tower Bridge, z Temže, z Londýna. Své pocity shrnu prostým: Wow!

Třetí den jsme strávili v Oxfordu. Nadchlo mě, že jejich univerzitní kolej i samotná univerzita jsou ve

Sportovní úspěchy

Holky byly na bedně!

Ve čtvrtek 24. září se opět bojovalo na tartanu v Ústí nad Labem v atletickém čtyřboji. Nechyběli u toho ani reprezentanti naší školy. A byli sakra vidět! Skvělého výsledku dosáhly mladší žákyně, když vybojovaly třetí místo! Úspěch navíc okořenila Natálka Bujná, která skončila celkově na výborném druhém místě! I další mladé závodnice byly úspěšné. Tina Dalihodová byla celkově 18. a benjamínek Týnka Bártlová dokonce 14. a navíc v běhu na 600 m byla třetí. Holcům ve složení Natálka Bujná, Tina Dalihodová, Týnka Bártlová, Kát'a Lexová a kapitánka Klárka Besserová, to na stupních vítězů s pohárem moc a moc slušelo. Holky bravo! Neztratili se ani chlapci. Družstva starších i mladších žáků obsadila osmá místa. V jednotlivcích byl Jakub Kava v kategorii mladších celkově 5. a Zdenka Erlebach ve starších 7. Prosadil se i Kryštof Besser (6. v kriketu a 7. v dálce). Bojovali rovněž Fanda Riedl, Dominik Patka, Jára Smoleňák (překonal žaludeční bolesti) a Petr Pecha, který dokončil svůj první čtyřboj. Mláďoši Vojta Příbyl, Erik Fanta a Dominik Kubín absolvovali svůj první čtyřboj v životě, překonali nervozitu a zvládli ho se ctí. Obrovským pozitivem bylo, jak se naši žáci bez rozdílu kategorií povzbuzovali a fandili si, jak starší a zkušenější závodníci a závodnice radili a pomáhali mladším. Díky moc za perfektní reprezentaci školy a jen tak dál. Kompletní výsledky a fotografie ze soutěže naleznete na webových stránkách naší školy.

Štěpán Hauzner

Plavecké závody

Ve středu 4. 11. 2015 se konaly plavecké závody pod záštitou Sportovních her pana učitele Hauznera. Přihlášily se na tři desítky závodníků z celého prvního stupně a atmosféra byla vskutku bouřlivá hlavně díky fanouškům ze školní družiny. Soutěžilo se v několika kategoriích a po rozplavbách a finálových plavbách vše dopadlo takto:

Za 1. třídu se zúčastnila jedna statečná plavkyně a automaticky tedy zvítězila. Nelly Jozífková patří jí velký obdiv.

Ti nejlepší z 2. třídy jsou:

za dívky –
1. místo Anička Miklášová
2. místo Tereška Kostečková
3. místo Lenka Peřichová

za chlapce –
1. místo Petr Kolouch
2. místo Vašek Černý
3. místo Filip Jurán

Dívky ze 3. – 5. třídy z důvodu malého počtu přihlášených plavaly ve společné kategorii. A dopadly takto:

1. místo Alžběta Siručková
2. místo Nela Krejčová
3. místo Natálie Rychecá

Vítězové z kategorie **chlapci 3. třída** jsou:

1. místo David Porožňák
2. místo Marek Šíp
3. místo Nikola Hampl

A **chlapci ze 4. a 5. třídy** ve společné kategorii doplávali v tomto pořadí:

1. místo Filip Bareš
2. místo Jan Peřich
3. místo Matyáš Differenz

Děkujeme všem, kteří přispěli k dobré atmosféře, a hlavně všem, kteří se zúčastnili, ať už skončili na bedně nebo ne. Děkujeme také Markétě Strnadové za pomoc při organizaci. Těšíme se zase za rok u dalších plaveckých závodů.

K. Suková

Jeden z nepřeberného množství úkolů, který nám byl zadán při hodinách tvorby časopisu, bylo položit vybraným učitelům naší školy pár otázek. Stejně jako rozhovor s panem učitelem Bürgermeisterem budou vycházet i interview s ostatními učiteli v následujících vydáních.

K tabuli půjde Michal Bürgermeister

První povolání, kterým jste chtěl ve svém životě být?

„Jelikož zbožňuji sport, vždýcky jsem snil o kariéře sportovního komentátora, který cestuje po světě a poznává nové lidi.“

Co se vám tenkrát jako žákovi nelíbilo?

„Jsem kluk z města. A v tehdejší Ústí nebyly žádné parky a zelená prostranství, natož v centru, kam jsem chodil do školy. Velice vám závidím okolí povrlské školy.“

Co se vám naopak nelíbí na nynější škole?

„Na této škole už učím jednadvacet let, takže škola není nejmladší, ale například velké schody jsou už několik let ve špatném stavu. Dále z pohledu učitele tělesné výchovy neshledávám prostor pro skok daleký výuky hodný, ale to už je jen otázka financí.“

Vaše nejoblíbenější jídlo?

„Jako hlavní je to určitě svíčková s knedlíkem, a jako polévka kulajda.“

Jaké jídlo patří naopak mezi neoblíbené?

„Tak určitě bych nepozřel mlékovou polévku.“, **A jako hlavní jídlo?** „Nejsem moc vybíravý, ale hrachová kaše mi moc nejede, ale sním ji.“

Co neumíte a umět byste chtěl?

„Určitě manuální zručnost. S tím bojuji už od mala a vždy mi chyběla jistá dávka zručnosti.“

Co by vás potěšilo?

(smích) „Zajímavá otázka. No myslím, že vztahy mezi žáky a učiteli. Všichni jsme lidi a i já se někdy neudržím, ale vy byste mohli být občas hodnější, alespoň ti moji malí a my trochu mírnější. Ale to jen někdy!“

Co považujete za největší úspěch se šachovým kroužkem, který vedete na naší škole?

„Určitě třetí místo na republice družstev. Snad se mi podaří dát ještě do kupy takovou partu čtyř skvělých šachistů.“

Jsou nějaká negativa?

„Tak určitě odchod slavného Davida a neúspěšné zakončení jeho kariéry. Snad se dočkám jeho slavného comebacku!“ (nutno brát s jistou dávkou nadsázky)

Ptal se Zdeněk Erlebach

..... Anna Černohlávková

Jaké bylo první povolání, kterým jste chtěla být?

„To už jsem zapomněla, ale ve svých starých sešitech o tom napsáno mám.“

Co se vám ve škole tenkrát nelíbilo? „Když mi paní učitelka Věra Slezáčková dávala za 5 z diktátů.“

Co se vám nelíbí teď?

„To, že někdy pro své žáky dělám věci úplně zbytečně. Například příprav na test vůbec nevyužívají. Mrzí mě to.“

Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo? „Rajská s těstovinami, ale knedlíkem nepohrdnu.“

Jaké je vaše nejméně oblíbené jídlo?

„Mléčná polévka a žemlovka.“

Je něco co neumíte, ale umět chcete? „Neumím dávat góly v hokeji.“

Co by vás zaručeně potěšilo? „Bez komentáře.“

Kdyby jste si vybírala zaměstnání po druhé, zůstala byste učitelkou? „Ano, asi bych šla znovu do učení, jsem nepoučitelná.“

Ptal se Jakub Jehlička

Pro šikovné ručičky a myslící hlavičky

Co mimo jiné potřebujeme, aby naše tělo bylo zdravé? Odpověď najdeš v tajence.

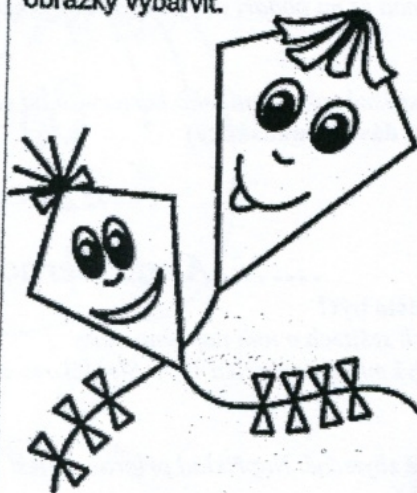
- 1 - pletené oblečení
- 2 - opak slabého
- 3 - začátek závodu
- 4 - uzenina
- 5 - zápach
- 6 - malý cedník
- 7 - spapat
- 8 - malé zvířátko žijící v zemi

WWW.KAPESNICEK.CZ

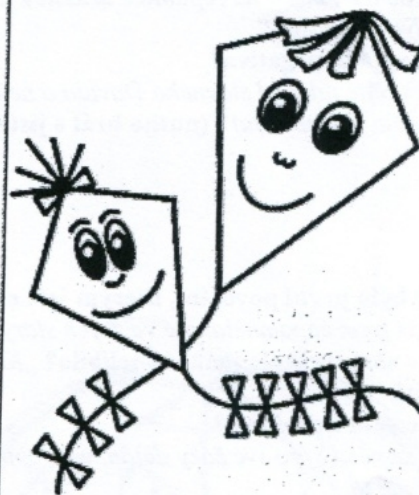
1	S				
2	S				
3	S				
4	S				
5	S				
6	S				
7	S				
8	S				

2 - 3

Najdi 7 rozdílů. Potom můžeš obrázky vybarvit.

WWW.KAPESNICEK.CZ

4 - 5

Dvoutměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává Základní škola a Mateřská škola Povrly • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka Bc. Karla Suková, zástupce šéfredaktorky Mgr. Tomáš Skála, dětskou redakční radu tvoří žáci z předmětu Tvorba časopisu, kolorování titulní strany provádí 7. třída, autorem návrhu ilustrace na úvodní straně je Tína Dalihodová.
TENTO ZPRAVODAJ JE ZAREGISTROVÁN NA MINISTERSTVU KULTURY V PRAZE • EVIDENČNÍ ČÍSLO: MK ČR E 16855